

HORACY: EPODA 13

Smętna, ponura pogoda zasnęła niebo, i w deszczach
 i w śniegu Jowisz schodzi, i szumi morze, i lasy
 od akwilonu trackiego; pochwyćmy zatem, druhowie,
 okazję, póki dzień; dopóki służą kolana,
 póki nam nie wstyd, niech starość ponuro czoła nie marszczy.
 Wyciągnij wino, rocznik – jak ja – konsula Torkwata;
 nie mów o innych sprawach: być może bóstwo łaskawe
 porządek w nich przywróci. A teraz lepiej się skropmy
 perskim nardem, a lira z Kyllene niech nam pomoże
 uwolnić swoje serca od trosk gniotących i zmartwień.
 Tak i szlachetny Centaur powiedział sławnemu uczniowi:
 – Śmiertelny synu boskiej Tetydy, niezwyciężony,
 oczekuje już ciebie kraina Assarakosa,
 gdzie płyną zimne fale Skamandra i nurt Simoisu
 bystry; a powrót twój stamtąd już Parki, prządki niezmiennie,
 przecięły, fale matki do domu cię już nie poniosą.
 Tam pośród nieszczęść szukaj pociechy w winie i śpiewie –
 przygnębionym one przynoszą osłodę i ulgę.

Przełożyła Anna Maciejewska

ARGUMENTUM

Polonice vertitur tertium decimum ex Epodorum libro Horatiano poema, cuius initium est: Horrida tempestas...